

til Moderlandet og jeg sigtede derved navnlig til Toldvæsenet, til at Coloniernes Hovedprodukt, Sukkret, er belagt med en Udsørfestold til Danmark. Det er kun i Forhold til Moderlandet, at en saadan Told opkræves, og jeg meente derfor, at man ikke kan sige, at da Toldvæsenet her er fælles, er ogsaa Toldvæsenet for Coloniernes Vedkommende et Fællesanliggende. Jeg troer, at man der kommer til at bevæge sig i en Cirkel, hvorved man ikke kan komme til noget heldigt Resultat. Med Hensyn til, hvad den høitærede Minister ansøgte om, at det ikke vilde være rigtigt skarpt at kritisere Ministeren for Monarchiets Finantsvæsen, skal jeg ikke ytre mig videre. Forsaavidt der var Tale om at underkaste hans Mening Kritik paa et andet Sted end i Landsthinget, kunde det vel have endeel for sig, at man ikke kritiserede en Mand, som ikke kunde være tilstede og forsvare sig; men jeg maa for det første gjøre opmærksom paa, at det ikke var mig, der bragte det ind i Forhandlingen her, men at det blev fremdraget af den ærede Landsthingsmand fra Belle (Lehmann) og dernæst at Ministeren for Monarchiets Finantsvæsen kan være tilstede her og forsvare sig. Den høitærede Minister har ogsaa udtalt, at denne Sag ikke kunde forelægges Kongen til Sanction, men at Ministeriet var betænkt paa, at et lignende Forslag skulde indkomme for Rigsraadet, uden at Regjeringen gjorde det til sit. Jeg maa tilstaae, at dette er en Antydning, som jeg ikke kan fatte. I Rigsraadet er Ministeriet den Æneste, der kan indbringe Lovforslag, da Forsamlingen ikke har Initiativet i Lovgivningsfager; hvorledes nu Regjeringen skulde kunne fremlægge Lovforslag, som ikke varedens egne, er en Udvei, som jeg ikke kan fatte. Det forekommer mig, efter de Forhandlinger, der her have fundet Sted, efter at Ministeren har udtalt, at en Adskillelse af Finantsvæsenet for Coloniernes Vedkommende er skadelig, og da man har hørt, at om man end antager Forslaget, veed Regjeringen dog ikke, hvorledes den skal komme ud af Sagen, at det da er det Bedste at forkaste Lovforslaget, saa kommer man dog talfsald i en reen Stilling.

Lehmann: Den sidste ærede Taler gjorde et Forsøg paa at give en Definition paa indre

Anliggender og fik ud, at det er Forholdet til Moderlandet. Jeg skulde ikke troe, at den ærede Taler i Modsætning hertil vilde betragte Alt, hvad der foregik i Colonierne, hvad der vedkom Veivæsenet, Havne-, Bygge-, Skolevæsenet o. s. v., som ydre Anliggender; det skulde jo netop være indre i anden Potents; og da jeg ikke kender andre Colonialanliggender end dem, der, om jeg saa maa sige, ere domicilerede i selve disse Gilande, og disses Forhold til Moderlandet, forekommer det mig, at Indre bliver Alt. Der foreligger altsaa det Alternativ: enten at opgive Grundlovsbestemmelsen — og jeg veed ikke, om den ærede Landsthingsmands Øtringer ere at forstaae saaledes, at han eventualiter vil stemme derfor — eller ogsaa at sige: Indre er Alt, det vil altsaa sige reclamere for Rigsdagen Alt, hvad der vedkommer Colonierne, inclusive endog, som han nævnte, Tolden. Naar han vilde begrunde denne Fordring, som ikke er fremsført tidligere, derved, at Tolden er en saadan, der paalægges ved Udsørsel af Sukker og Rom, som gaaer til Moderlandet, saa sælder det ham selv; thi det Moderland, hvortil denne Told skal erlægges, er ikke det særlige Kongerige Danmark, men hele det danske Monarchi, og det er — jeg troer ikke jeg seiler — aldeles identisk, enten det udføres til Kjøbenhavn eller Flensborg eller Altona; og altsaa hvis man vil inddrage Tolden til Moderlandet, fordi den svares af det, der gaaer til Moderlandet, saa er Moderlandet ikke Kongeriget Danmark, men det danske Monarchi. Det er ganske vist, at det var meget uheldigt, om Rigsraadet var udrustet med større constitutionelle Rettigheder, og jeg for mit Vedkommende har kun det Haab, at imorgen er atter en Dag, og at hvad der ikke er kommet strar, kan komme senere; men jeg vil dog oprigtigt tilstaae, at der er ikke nogen Sag, hvori jeg med større Sindro seer Rigsraadets formeentlige Afmagt, end netop med Hensyn til Spørgsmaalet, om visse for Danmark gjældende Love skulle udvides til Colonierne, ligesom det jo ogsaa er aldeles klart, at det her i alt Fald gjælder, at, naar man f. Ex. med Hensyn til Toldmellemværendet mellem Colonierne og Moderlandet, det hele danske Mo-